

TØNSBERG 31.mars 1985.

Ja nå begynner det å bli fart i naturen. Det sildrer i småbekkene som renner langs fortauer og overfylte takrenner. Det drypper fra både det ene og det andre. En kan jo ikke gå tørrskodd noe sted, for ikke å snakke om alt vannet som til kjedsommelighet finner veien ned mellom nakken og jakken. Og hva er nå dette? vil kanskje noen si. Jo, det er VÅR, slipp Adam løs. Jeg sier ikke mer.

Det er ikke mange klippene i dag. Det er jo påskeferie. Hvertfall når dette skrives, da er det Palmesøndag. Ikke vet jeg hva han derre Palme har gjort for å få en søndag oppkalt etter seg mens han er i live, kanskje det er til skrekk og advarsel?

Jeg skal heller ikke sende med for mange uvesentlige ting denne gangen, ganske enkelt fordi jeg såpass mye annet som er mer hastende. Jeg håper å få ut en ny bulletin til alle som bor utenlands og som både hungrer og tørster etter å bli fortalt om alt det som ikke skjedde under årets festival i Hessdalen. Det blir saker det, tenker jeg. Sikkert to linjer.

Ved siden av dette så renner det inn (sammen med alle bekkene) en mengde bestillinger på den engelske rapporten. Dette må jo også ut. Flere blir det vel når bulletinen blir mottatt i de tusen utenlandske hjem, og alle kaster fra seg det de har for å bestille.

I tillegg strømmer det inn med lykkelige loddkjøperes lodder. Noen finner veien pr. rekomendasjon, mens andre finner veien som B-post, og dermed må vel arvingene belage seg på å avhente gevinstene. Noen har ikke engang sjønt at det skal sendes inn lodd for å motta gevinst, og dermed må jeg ut med unødvendige brev for å forklare dette, o'hellige enfold.

Resten av påsken skal gå med til å finne igjen gulvteppet på kontoret. Det har jeg ikke sett på en stund. Spennende og se hvilken farge det har. Det har med andre ord hopet seg opp saker og ting her og der for å si det mildt. Jeg husker spesielt Hynek var mektig imponert over hvor kort tid det tok å finne fram de mest bortgjemte ting her inne. Ja, lamslått, er vel en riktig benevnelse.

Når det gjelder betalingsevnen til klipprunden og tempoet der, så er vel ikke det av det raskeste. Hittil har ca. halvparten av der betalt. Jeg setter et rødt påminnelseskryss nede i hjørnet av dette arket. Dere som får dette krysset og som vil ha neste runde må betale før dere får noen neste runde. Da er alt under kontroll. Dere som får to kryss et blått i tillegg, har også glemt marslånet på kr. 45.- Dere som får bare et blått kryss, har da selvfølgelig glemt lånet. Nå begynner det å bli så mye å huske på at jeg skal ikke sende med blankett fo april denne gangen. Den kommer neste gang.

Og neste gang, det blir om fjorten dager. Nå er det jo som alle vet påske, og da kommer det ikke noen klipp fra ARGUS. Klipprunden tar da også en velfortjent pause.

Vil også sende en takk til dere som sender med noen tiere ekstra på disse stadig tilbakevendene kravene. Det er ikke moro å stadig mase på dere på denne måten, om både det ene og det andre. Og det varmer litt ekstra når dere ikke klager men heller gjør det motsatte, faktisk. Det er mange hull å stappe midler i, ikke minst porto og telefon. Sistnevnte har jeg måttet sette hengelåser på, alle fem, og dermed blir det bare innkomne samtaler på dette nummer som kanskje noen av dere har merket. Etter et par regninger på rundt to-tusen kroner pr. tre måneder så kan noen og enhver begynne å brette på bartene.

Den svenske riksstemman nærmer seg raskt. Leif Havik og jeg kommer til å dra til Gävle. Så får vi se om vi finner på noe å underholde sveas soldater med. Jeg kommer til å ta avgang herfra torsdag 11. april, med nattoget til Stockholm. Er framme der fredag morgen. Dette til orientering i UFO-SVERIGE, jeg sender en lapp om dette til Christer Nordin også. Jeg greier nok å finne fram til han i løpet av dagen. Det skal bli artig.

Ellers tror jeg at jeg legger av nå, og tar meg et egg med påskesmak. Det synes jeg at jeg har fortjent. Og så skal jeg ut for å skru ned lyden i naturen. Det er slik bråk her nede nå om dagen slik alle busker, trær og andre vekster skyter skudd hele tiden. Jeg har endel trær som skal beskjæres også. Litt sent kanskje, men som god gartner må jeg få si: bedre sent enn aldri. Jeg har forresten endel tektyl stående etter bilkrashen, den kan bruke å smøre på der jeg kutter grener slik at ikke sevjen renner ut. Genialt.

Ha det godt og vel overstått påske, når dere leser dette. Hilsen

JANTELOVEN

1. Du skal ikke tro at du er noe.
2. Du skal ikke tro du er like meget som oss.
3. Du skal ikke tro du er klokere enn oss.
4. Du skal ikke innbille deg du er bedre enn oss.
5. Du skal ikke tro du vet bedre enn oss.
6. Du skal ikke tro du er mer enn oss.
7. Du skal ikke tro at du duger til noe.
8. Du skal ikke le av oss.
9. Du skal ikke tro at noen bryr seg om deg.
10. Du skal ikke tro du kan lære oss noe.

← FOR ORDENS SKYLD.

Intimt med Jon

— Jeg skulle gjerne bestille en time med Jon Eikemo, kvitrer en dame fra Tønsberg på telefonen til Det Norske Teatret.

Hun hadde lest annonsen «En time med Jon Eikemo — lørdagsmatiné på Scene 2» og ønsket seg inderlig en liten tete-à-tete med Jon. Teatret beklaget sterkt, men opplyser at både kvinner og menn

Jon Eikemo

kan møte Jon igjen på Scene 2 på lørdag. Noe mer intimt enn verbal massasje loves ikke. Hører dere damer?

Grise-historie

V i går ikke av veien for en grise-historie, spesielt ikke når griseriet kommer fra en prestegård. Det gjelder prestegården i Romedal på Hedemar-

ken som averterer to råner til salgs under følgende tekst: «Ingen elsker som en romedøl, 2 ungråner til s.»

Noen fetere?

Tjasså...?

av morten m...

— NRK-miljøet landets fuktigste, står det i avisen. Ikke dårlig tatt i betraktning at de bare har en kanal.

Tjasså...?

av morten m...

— Kristenmann og bryggeridirektør Hjort selger djevelskap, sier kristenfolk på Vestlandet.

— Ja, Hjort er Hjort.

Tjasså...?

av morten m...

— Selv om enkelte slår til lyd for statlige bordeller, mener jeg man bør gå varsommere fram og heller ta et skritt av gangen.

Tjasså...?

av morten m...

— Med politiets planlagte bruk av spikermatte mot farlige råkjørere er det ikke lenger sikkert at hjula varer fram til påske.

TØNSBERG:
Syndens
høyborg?

Tja...

UKENS
SVISKER.

Laften

Pornoloven bør lyde: Har du lyst, har du lov!

Ingen uenighet i Sandefjord Bystyre

Kampen mot videofilmer med vold og porno må bekjempes

Kamp mot kampen i Sandefjords Blad.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Glåmdalen

Kongsvinger
Politisk tendens: Arbeiderpartiet
(Se baksiden!)

14. MAR. 1985

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Ringerikes Blad

HONEFOSS
Politisk tendens: Liberal Kons. U
(Se baksiden!)

15. MAR. 1985

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Agderposten

Arendal
(Se baksiden!)

13. MAR. 1985

UFO i Kongsvinger?

La du merke til et skarpt, blinkende lys over sørvest-himmelen i går kveld? En mann fra Vennersberg i Kongsvinger så dette lyset sammen med endel andre personer, men de kan ikke forklare det de så. Lyset «hang» på himmelen i et par timer, så begynte det å blinke ganske kraftig og plutselig forsvant det. Mannen dro ut med bilen, etter kort tid dukket den lysende gjenstanden opp igjen. Den stoppet like over bilen, for så å forsvinne i vanvittig fart.

Tre menn lurt av Venus

En mann fra Hønefoss observerte i går kveld et lysende objekt på vesthimmelen. Lyset var så sterkt at det mest kunne se ut som en ufo i kikkerten. For sikkerhets skyld ringte han politiet, men heller ikke de kunne skjønne hva dette var. Undrende så de på at lyset forsvant ved 21.00 tiden.

Fra Solobservatoriet på Harestua får Ringerikes Blad opplyst at stjernen Venås står meget klar på vesthimmelen i disse dager. Venus stiger opp etter solnedgang og forsvinner igjen etter noen timer. Etter oppgitt tidspunkt og himmelretning skulle dette stemme med den lysende gjenstanden de tre karene observerte. Var det Venus som lurte de tre menn?

UFO over Arendal?

— Hallo, det er en UFO over Arendal. Den beveger seg i dette øyeblikk over Trefoldighetskirken med kurs mot Grimstad, forteller en opprømt Stein Roar Teigen fra Hisøy. Kvart på åtte fredag kveld observerte han og kameraten Jan Erik Jensen et flygende objekt over byen. — Det skiftet farge fra rød til grønn til gul og til slutt til hvit, fortsetter han like ivrig.

Ikke mange minuttene etter den heseblesende samtalen, ringer telefonen igjen. De to kameraene kan da fortelle at den mistenkelige lyskulen tok en sving og passerte over Fløyheia med kurs mot Moland. — Vi fulgte den i kikkerten, forteller de to guttene.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Glåmdalen

Kongsvinger
Politisk tendens: Arbeiderpartiet
(Se baksiden!)

12. MAR. 1985

Ingen UFO

Kongsvinger Flyklubb kan berolige folk på Roverud som så merkelige lys på himmelen søndag kveld. Det er ingen UFO som er sett over Roverud. Lysene skriver seg fra flyklubbens øvelser i nattflygning.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

**Nordlands
FRAMTID**

BODØ

Politisk tendens:
Arbeiderpartiet.
(Se baksiden!)

- 16. MAR. 1985

Alle himmel-lys ikke UFO

For en del tid tilbake ringte en journalist fra en avis lokalt og ville vite hva jeg mente om Normann Skoglunds værprofeti for sommeren, noe jeg nektet å uttale meg om. Når jeg nå fikk tilsendt utklipp fra NF om hva folk observerer og kaller UFO, så ligger det lik som i luften en utfordring hva jeg mener om dette også.

Leif Normann Solhaug sier i intervju med NF at han samler inn og «klassifiserer» det som kommer inn av dette slag, mens når han selv går ut for å se, så er det nordlyset han ser etter (?). For eget vedkommende er det jo artig å høre om at folk har sett noe, men av gammel erfaring, når jeg sjekket slike meldinger, viste det seg oftest at det, som det er sagt mange ganger, dreide seg om noe helt annet enn hva man mente å ha observert.

Planeten Venus nå om dagene har mange tåft feil av, men dermed bør man ikke tro at alt som sees er Venus heller. Å samle inn observasjoner er noe man har drevet med siden lenge før Solhaug var født.

Folk har ringt til meg, både om Venus og f.eks. Arcturus, som om høsten pleier å glimte sterkt i vest. Særlig Bodø har mange trodd at Sirius var såkalt UFO.

Derfor mener jeg at det å samle inn observasjoner, selv om det er bra nok, er lite å bygge på. Helst bør man øve seg opp til selv å kun-

ne observere, likesom man bør skaffe seg en viss viten om astronomi. Det siste er godt å ha kjennskap til. For så kvalifiserer man seg til å oppdage straks det kommer en stjernelignende ting, som ikke er stjerne, på himmelen.

Dette kan oftest være satellitter, men for å kunne sortere satellitter ut fra stjerner og fremmede objekter, som kan være interplanetariske fartøyer i vårt luftrom, må man vite en god del om satellittenes oppførsel.

Slike kunnskaper har ikke alminnelige mennesker, og derfor må det tas med en klype salt slikt noe som berettes. Sådanne viten har flygere, og når disse melder om «UFO», bør man ikke feie dem av, for de gutta kan sine ting.

I det tilfellet hvor man hadde observert noen lys i nærheten av Mesøytoppen, mener også jeg at det kan ha vært snøscootere. Men det må her sies med stort alvor, at det er meget stor forskjell på den form for lys som vi bruker — det være seg på fly eller på bakken — og den form for lys som disse interplanetariske fartøyer avgir. Her dreier det seg ikke om store lyspærer, men elektriske utladninger omkring fartøyene, som i de tilfelle jeg har observert dem som lys, og de senere kom nærmere på og

jeg ble sikker, så så lyset ut som sveiseflammer, for så å gå ned i nyanse, over gult, så oransje og rødt og tilslutt mørkerødt og brunt før selve gjenstanden trådte fram, nemlig når den stoppet.

Lysstyrken står nemlig i forhold til farten på disse maskinene. F.eks. når jeg har observert dem i ekstrem stor høyde, var fargen på dem blåhvitt og i en fargenyanse som er meget vanskelig å definere riktig med våre ord. Når de lyste med sveiseflammelys, da registrerte jeg farta på dem å ligge et steds mellom 10 000 og 30 000 km/t. Dreier det seg om interplanetariske fartøyer som beveger seg i det ytre rom, dvs. ovenfor noe slikt som der jordiske satellitter finnes, omkr. 5000 km høyde, da må man også regne med hva som kan være solrefleks eller egen lyskilde, og i slike tilfeller må jordskyggen tas med i betraktning, når den får objektet til å slukkes. I så tilfelle kan man være temmelig sikker på at det er satellitter for disse har likedan noe annet til felles. De skytes opp og går alltid mot øst, mens objekter som går mot vest bør kikkes nærmere på.

Arnold L.
Tromsø

Artikkelen er forkortet.

Red.

Halleys komet i 1986

(Norpress) Halleys komet nærmer seg. Dette faktum vekker ikke den samme uro idag som i tidligere tider. Da fikk mange panikk, de trodde jordens undergang var nær. Forrige gang kometen viste seg, kjøpte adskillige både «kometpill» og gassmasker for å beskytte seg.

En gang i hver generasjon dukker denne mest kjente av alle kometer opp. Og selv om få i vår tid regner med at «den store kometen» er et varsel om at merkelige ting vil skje, så venter vitenskapsmenn over hele verden på dens komme. Et omfattende forskningsprogram er i full gang. Nå skal bl.a. flere romsonder skytes mot kometen.

En av disse er Giotto-sonden, som den europeiske romfartsorganisasjonen, ESA, skal sende opp med en Ariane-rakett 10. juli. Forhåpentlig vil sonden trenge midt inn i kometens kjerne åtte måneder senere, — 13. mars 1986. Men ved slike astronomiske skyteøvelser, må man kunne akseptere visse marginer, så en passering på noen tusen kilometers hold vil også bli regnet som brukbart.

Hvis Giotto-sonden trenger gjennom den gass- og støvsky som omgir kjernen, har man store muligheter til å få vite mye som man idag ikke vet. Her er fortsatt mye rene gjetninger. Sonden har instrumenter som kan gi beskjed, f.eks. TV-kamera som kan fotografere kjernen og avsløre

størrelsen på den. Gjennom spektralanalyse håper man å få vite hvilke ulike stoffer som kometen er sammensatt av.

Selv om romsonden ikke får fulltreff, kommer den til å kolliderer med en mengde partikler som frigjøres fra kometen. Og det blir harde sammenstøt i fantastisk fart — rundt 68 kilometer i sekundet. Derfor kan romsonden bli ille medtatt. Den kan forlise, og instrumenter ødelegges, slik at forbindelsen med jorden blir brutt.

Bare fire timer vil man ha til selve konfrontasjonen med kometen. Så lenge varer batteriene til sondens instrumenter. Det gjelder altså å slå på bryteren i rett tid. Måleinstrumentene må være perfekt innstilt.

I vårt naboland Sverige, deltar flere forskere i Giotto-prosjektet. Men Norge er ennå ikke medlem av den europeiske romfartsorganisasjonen, så våre eksperter ved Astrofysisk Institutt følger med fra tilskuerplass. (Forøvrig er det solforskning man har spesialisert seg på her i landet).

Ved slutten av november vil Halleys komet komme inn i vårt planetariske «nærmiljø». Kjernen på kometen er anslått til ca. 5 kilometer i diameter. Men rundt kometen er det et hode på hele 200 000 kilometer i tverrmål, og en hale på over 75 millioner kilometer.

I desember måned vil kome-

ten være kommet så nær at den kan sees med det blotte øye.

Vanligvis blir kometer oppkalt etter den som først oppdager dem. Men Edmund Halley (1656—1742) var ikke den første som observerte «den store kometen». Den er omtalt så langt tilbake i historien som år 1058 før Kristi fødsel. Senere er den blitt iaktatt 32 ganger, når den har nærmet seg solen.

Det var først i ettertid Edmund Halley ble berømt, da han etter å ha fastslått at «hans» komet i 1682 var identisk med den lysende kometen som man hadde sett i 1531 og 1607. Halley forutsa at kometen ville dukke opp igjen i 1758 — og det gjorde den. Det var læremester Isaac Newton, som med sin gravitasjonsteori muliggjorde beregningen av kometbanen.

At kometen var sterkt synlig i London i 1759, fremgår av et berømt maleri av Samuel Scott. Hans kunstverk er imidlertid ikke det eneste som avbilder Halleys komet. Enda mer berømt er den italienske mesteren Giottos freske med Jesu fødsel som motiv. Giotto di Maestro Stefano laget sin freske i 1303 — et par år etter at Halleys komet hadde vært synlig. Og Giotto, som nå altså har fått et romforskningsprosjekt oppkalt etter seg, malte Betlehem-stjernen som en komet.